

TRUBAC

CHARITY ČESKÝ TĚŠÍN

Č. 3/11

Jak ten čas letí

Ještě před několika týdny jsme obdivovali krásu Vánoc, stromeček ověšený cukrovím, Ježíška v jesličkách, a dnes stojíme pod křížem s Jeho umučeným tělem. Ježíš po svém zmrtvýchvstání probudil lidský svět a naplnil ho radostí. Také krása probouzející se přírody nám dává najevo, že se v tuto dobu stalo něco neobvyklého...

Vážení čtenáři, hurá na sluníčko, které nám opět zbarví do bronzova naše zimou strnulé tváře a prosvětlí nám připadné vrásky.

Erich Motloch, Charitní dům pokojného stáří

Úvodem

Vážení čtenáři,

Spolu s jarem přichází první letošní Trubač. Jarní náladu a první sluníčko nám trochu pokazily zprávy o financování sociálních služeb pro rok 2012. V médiích jste se mohli setkat se zprávami o tom, kolika sociálním službám hrozí zrušení nebo omezení, kolika pracovníkům hrozí propuštění, kolik klientů bude bez pomoci, apod. Charitu Český Těšín, stejně jako ostatní poskytovatele sociálních služeb, výpadek financí postihl. Protože jsme však v minulých letech provedli některé změny a částečně se připravili, tvoří tento výpadek jen 3,4% ročního rozpočtu organizace. Díky tomu nebudeme muset v letošním roce rušit žádnou z našich služeb, některé z nich pouze omezíme na základní úroveň. Co je však na této situaci nejvíce alarmující, není sám výpadek, ale fakt, že systém financování sociálních služeb má značné rezervy – chybí totiž jasně definovaný zadavatel. Proto jsme dnes svědky toho, jak si zodpovědnost za vzniklou situaci a „povinnost“ ji řešit přehazují ministerstvo, kraj, obce. A to je to, co je zapotřebí vyřešit na prvním místě. Zanechme však chmuřných myšlenek a těšme se z prvních hřejivých slunečních paprsků.

Přeji příjemné jarní dny.

Martin Hořínek, ředitel

CHARITA
ČESKÝ TĚŠÍN

Sbírka ukončena, dárky předány

Materiální sbírka Charity Český Těšín a Střediska humanitární pomoci Diecézní charity ostravsko-opavské pro děti z ukrajinských azylových zařízení nazvaná „Vánoce dětem“ skončila s přelomem roku. Dárky byly sesbírány a předány. Děkuje.

Sbírka „Vánoce dětem“ se uskutečnila již podruhé. V průběhu prosince 2011 se sbíraly hračky, školní, sportovní a výtvarné potřeby pro děti, které žijí v zařízeních azylového typu na Ukrajině. „Po skončení sbírky byly dárky sesbírány a předány pracovníkům Střediska humanitární pomoci Diecézní charity ostravsko-opavské, které pomoc na Ukrajině realizuje.“ líčí závěr sbírky ředitel Charity Český Těšín Martin Hořínek. „Vyjadřujeme za ukrajinské děti upřímné poděkování všem dárcům, kteří již druhým rokem darovali dárky v rámci sbírky „Vánoce dětem“. Dárky dětem si přijede osobně převzít již v druhé půlce ledna hlavní koordinátorka projektu adopce na dálku v Tjačivu paní Anna Janíčková. Děkuje!“ navazuje a děkuje vedoucí Střediska humanitární pomoci Diecézní charity ostravsko-opavské Ondřej Rozkopal.

Náš web oceněn

V úterý 14.2.2012 proběhlo v Praze ve Vzdělávacím institutu Charity Česká republika vyhlášení výsledků soutěže o nejlepší web z charitní sítě. Vyhlášení této soutěže bylo spojeno se seminářem a panelovou diskuzí na téma dalšího rozvoje webů.

Do druhého kola této soutěže postoupilo 11 webů, které byly následně hodnoceny pěti hodnotiteli. Mezi těmito jedenácti nejlepšími weby byl i web Charity Český Těšín, který se umístil na krásném třetím místě. Druhé místo obsadil web Arcidiecézní charity Praha. První místo obsadil web Dobrovolnického centra při Diecézní charitě České Budějovice.

Tohoto ocenění si velice vážíme a věříme, že se naše webové stránky budou i nadále vyvíjet a zdokonalovat díky odborným radám a připomínkám, které jsme dostali od odborné poroty.

Adéla Biedravová

Nový odrazový můstek – startovací byt

I přes nepříznivou finanční situaci v sociálních službách přichází Charita Český Těšín s novou aktivitou. Od února začíná v Českém Těšíně provozovat tzv. startovací byt. Jedná se o dosud chybějící návaznou službu, která má pomoci matkám s dětmi, které prošly azylovými domy nebo službou sociální rehabilitace postavit se na vlastní nohy.

„Poslední dobou si stále častěji všímám toho, že se k nám některé maminky s dětmi opakovaně vrací anebo k nám přicházejí z jiných azylových domů. Máme ze například ženu, která u nás poprvé bydlela v roce 2002, kdy byla těhotná. Nyní u nás bydlí již popáté. V našem zařízení strávila již téměř pět let. V meziobdobích bydlela na jiných azylových domech. Jen jednou strávila několik měsíců sama v podnájmu.“ líčí vedoucí Charitního domu pro matky v tísní Jana Antošová. Nabízí se otázka, proč k tomu dochází. Odpověď je

nasnadě. Lidé dlouhou ztrátou vlastního domova ztrácejí schopnost fungování v „běžném životě“. *„Příčiny jsou různé. Často bývají na vině finanční problémy či neschopnost postarat se sám o sebe. Ale najdeme i další důvody.“* zamýšlí se vedoucí Antošová a pokračuje: *„Tito lidé se již obávají i jakési samoty ve svém vlastním bytě, v azylovém domě žijí v komunitě s ostatními klienty, jsou zvyklí na to, že problémy s údržbou bytu zde řeší personál. Děti mají k dispozici hračky a program. Problematickým kamarádům, kteří by je rádi navštěvovali, nemusí sami vysvětlovat, že už o jejich společnost nemají zájem, učiní to za ně personál azylového domu.“*

Díky podpoře města Českého Těšína, které poskytlo do nájmu bytovou jednotku, přichází Charita Český Těšín s tolik potřebnou navazující aktivitou, která pomůže, zejména maminkám s dětmi, tyto sociální schopnosti opět získat a vyzkoušet si bydlení nanečisto. Startovací byt je určen pro některou z klientek, která prošla službou azylového domu nebo sociální rehabilitace. Předpokladem pro umístění žadatelky je dle sdělení pracovníků českotěšínské Charity zejména zvládnutí péče o svou osobu a o děti, schopnost hospodařit s finančními prostředky a péče o domácnost. Předpokládaná doba pobytu ve startovacím bytě je zhruba jeden rok. Po celou tuto dobu bude klientce poskytována služba sociální rehabilitace, to znamená, že do bytu bude pravidelně docházet pracovnice, s klientkou pracovat a pomáhat jí. *„V těchto dnech do startovacího bytu nastupuje naše první klientka. Věřím, že pobyt pro ni bude určitým odrazovým můstkem a posune ji dále do samostatného života, kde již služby azylových domů nebude potřebovat.“* uzavírá paní Antošová.

Valentýn v domově

Na svatého Valentýna - 14. února 2012 se v Charitním domě pro seniory v Hnojníku plesalo. Pro své klienty si tady připravili Valentýnský večírek.

Na úvod nechyběl bohatý kulturní program. V domově pro seniory se recitovalo, tančily se břišní tance a nechybělo ani krásné vystoupení našich kuchařek. Akce se všem líbila a příjemný dozvuk zanechal tento večírek v každém, kdo se této akce zúčastnil.

Emílie Vitásková

Sportovně-vzdělávací středisko končí

31. prosince skončí nejen rok 2011, ale také činnost Společensko-vzdělávacího střediska v Třanovicích. Služba sociální rehabilitace, která zde byla realizována, však bude dále poskytována, a to v rámci Střediska sociální rehabilitace v Českém Těšíně.

"Na konci roku končí Individuální projekt Moravskoslezského kraje, v jehož rámci bylo zajištěno fungování střediska v Třanovicích. Dohodli jsme s vlastníkem objektu, tedy obcí Třanovice, na ukončení nájemní smlouvy a objekt předali obci." objasňuje ředitel Charity Český Těšín Martin Hořínek. Jedná se o pomyslný konec jedné etapy, ne však bez návaznosti. *"Službu sociální rehabilitace poskytujeme i v Českém Těšíně a okolí a se stávajícími klienty střediska z Třanovic jsme díky terénní formě služby v kontaktu. Rádi bychom také v budoucnu využili dobrých vztahů s obcí Třanovice a nějakou aktivitu zde občas zrealizovali."* uzavírá Hořínek.

Co se děje u nás v azyláku

V únoru se v Charitním domě pro matky v tísní v Českém Těšíně uskutečnil karneval pro děti a maminky. Konaly se různé soutěže. Například soutěž o nejhezčí masku. Děti si taky připravily pro maminky vystoupení. Maminkám se moc líbilo. Maminky si zase připravily pro děti pohoštění. Bylo to moc pěkné. Děti měly i dětskou diskotéku, takže se tančilo a zpívalo. Měly z toho velkou radost. Dostávaly dárečky a odměny za soutěže.

Sandra Polyáková, 15 let

Pečovatelská služba v Těrlicku se rozvíjí

Pečovatelská služba, kterou v Těrlicku zajišťuje Charita Český Těšín, se úspěšně rozvíjí. Od poloviny roku 2011, kdy byla ve spolupráci s vedením obce služba zavedena, se zvýšil nejen počet klientů, ale také možnosti služby. S přispěním Tříkrálové sbírky budou pečovatelky mobilnější.

„V současnosti své služby poskytujeme denně 16 klientům, a to jednak v malometrážních bytech s pečovatelskou službou, tak i v terénu, tzn. přímo v domácnostech uživatelů.“

popisuje Marie Kijonková, vedoucí Útvaru terénní péče, do kterého pečovatelská služba spadá. V březnu 2012 dostane pečovatelská služba v Těrlicku pomyslný dárek – potřebný automobil. *„Stále roste poptávka lidí z okolí, kterým jsme však nebyli schopni službu poskytnout právě proto, že bydlí dál. Nyní se však podařilo, díky Tříkrálové sbírce, pořídit služební automobil, díky kterému se budou moci pečovatelky rychleji dopravit ke vzdálenějším klientům a budou tak moci uspokojit jejich potřeby.“* pokračuje Kijonková. Potvrdilo se tak, že Tříkrálová sbírka pomáhá na konkrétních místech a vybrané finanční prostředky jsou použity na rozvoj potřebných služeb. Pracovníci českotěšínské Charity dovezli do Těrlicka také pár kusů z půjčovny kompenzačních a zdravotních pomůcek, tak aby byly rychleji a operativněji k dispozici.

Se psem pro radost

Stejně jako v loňském roce, také letos dochází do Charitního domu pokojného stáří paní Kadlubcová ze sdružení Podané ruce provádět canisterapii. Její fenka Cenzi tak může přinést potěšení klientům, kteří mají zájem setkat se s psem.

Canisterapie vyvolává klientům vzpomínky na vlastního psa, kterého měli rádi. Je také silným motivačním podnětem k pohybu pro klienty s omezenou hybností – vždyť kdo by nechtěl pohladit tak milého psa. Paní Kadlubcová má kromě pohlazení v zásobě více programů, např. Čteme pejskům, procházku se psem nebo polohování u imobilních klientů.

sr. Petra Burová

Senioři se sešli na Jarním posezení

V pátek 9. 3. 2012 v podvečer se v Charitním centru pro seniory sešlo 27 seniorů, aby spolu strávili hezký večer při akci nazvané Jarní posezení. Počasí moc jarně nevypadalo - den předem od rána sněžilo. My jsem se ale rozhodli, že se posezení ponese v duchu vítání jara, a i kdyby venku padaly trakaře, náladu nám to nezkaží.

Po zahájení následoval zajímavý koncert dětského pěveckého sboru Trallalla z polské ZŠ Havlíčkova. Asi 40 dětí se svou sbormistryní předvedlo skvělý výkon. Průřez repertoáru zahrnoval písně rázu sakrálního, barokního a lidového. Pak následovala společná večeře a po ní volná zábava za poslechu hudby. Bylo nám spolu fajn a teď se jen těšíme na příchod skutečného jara.

Stanislav Laža

Postřeh z Charitního domu pro matky v tísní

S nástupem do mého nového zaměstnání v Charitním domě pro matky v tísní se mi otevřel nový obzor, poznatek o dění a pomoci klientkám v našem zařízení. Jako klíčové pracovníci mi byla přidělena klientka, se kterou jsem pracovala, pomáhala jí řešit každodenní problémy. Do Charitního domu pro matky v tísní byla přijata před rokem ve velmi špatném zdravotním i psychickém stavu, těhotná, týraná partnerem. Tato žena si sáhla na úplné dno a nevěděla, jak se z něho odrazit, jak začít normálně žít, vychovávat své dítě.

Během roku, kdy u nás klientka byla, jsem viděla obrovskou změnu v jejím chování, získala sebevědomí, a to zásluhou mých spolupracovnic, odborné péči terapeutky a také díky dávky velkého pochopení zastupitelů města, kteří ji umožnili přidělení bytu. Dnes tato klientka má svůj byt, je samostatná, vychovává své dítě, je šťastná. Při procházce parkem nás ráda navštíví, podělí se s námi o své zážitky, radosti i starosti. Je vděčná, že se s naší pomocí a pomocí města postavila na vlastní nohy. Řada lidí je toho názoru, že naše i podobná zařízení jsou poslední štací člověka na dně, opak je však pravdou - je to začátek a možnost se odrazit od dna.

Renáta Šurmanová

Tříkrálová sbírka skončila, Charita Český Těšín děkuje dárcům i koledníkům

Během prvních čtrnácti dní letošního roku proběhlo koledování Tříkrálové sbírky 2012. „Tříkrálová sbírka se letos konala již podvanácté. Na 19 obecních a městských úřadech jsme zapečetili 195 kolednických pokladniček. Po rozpečetění všech pokladniček se ukázalo, že naši koledníci vykoledovali celkem 835.580,- Kč.“ sděluje koordinátorka sbírky za Charitu Český Těšín Adéla Biedravová K nárůstu vykoledované částky došlo v menších obcích, například ve Vělopolí, Stonavě, Těrlicku, Horních a Dolních Domaslavicích a Dolních Tošanovicích se jednalo o zvýšení přesahující 10%. Kompletní výsledky sbírky jsou k dispozici na webových stránkách Charity Český Těšín.

„Jménem Charity Český Těšín srdečně děkuji všem, kteří se na Tříkrálové sbírce 2012 podíleli. Veliký dík patří všem dárcům za štědré přijetí charitních koledníků, organizátorům za jejich pomoc se zabezpečením sbírky a zejména všem malým i velkým koledníkům. Velikost částky není až tak podstatná, jako skutečnost, že vybrané finanční prostředky použijeme na realizaci konkrétních záměrů v regionu, kde byly vybrány.“ děkuje ředitel Charity Český Těšín Martin Hořínek. Finanční prostředky, které Charita Český Těšín vykoledovala, budou použity v souladu se schválenými záměry na opravu a úpravu prostor pro seniory v domovech pro seniory v Českém Těšíně a Hnojníku a v centru pro seniory v Českém Těšíně, podpořeny budou také úpravy prostor pro děti, které žijí se svými matkami v Charitním domě pro matky v tísní v Českém Těšíně, sportovní a výtvarné aktivity dětí a mládeže v Charitním středisku „Kometa“ v Karvině a rozvoj terénních služeb pro seniory v Těrlicku, Soběšovicích, Domaslavicích a Ropici. Část výnosu sbírky bude opět použita také na podporu projektů Diecézní charity ostravsko-opavské a na humanitární pomoc v zahraničí.

Saxana a Lexikon kouzel pro tříkrálové koledníčky

Stejně jako loni zorganizovala i letos Charita Český Těšín jako poděkování pro své tříkrálové koledníčky filmové představení. Ve středu 25. ledna v podvečer se promítal český rodinný film – Saxana a Lexikon kouzel.

Koledníci si mohli vybrat, do kterého kina dorazí, hrálo se totiž nejen v českotěšínském kině Central, ale také v karvinském kině Ex a v těrlickém kině Svoboda. Kromě filmového představení čekalo na nejmenší koledníky, kteří do kin dorazili, ještě jedno malé překvapení, a to dáreček ve formě pastelek, které dostali hned při vstupu do kina. Ve všech třech kinech byla celkem hojná účast, což svědčí o tom, že nám ve tříkrálovém koledování stále pomáhá mnoho ochotných lidí.

Adéla Biedravová

O Tříkrálovém koledování v Českém Těšíně a jeho historii

Po druhé světové válce vznikla v některých zemích myšlenka využít Tříkrálového koledování k organizovanému sbírání finančních prostředků na pomoc lidem postižených válečnými událostmi. Po zaházení válečných útrap se začaly každoročně vybrané peníze využívat na pomoc k odstraňování bídy v chudých rozvojových zemích třetího světa. Tříkrálová sbírka se stala celonárodní charitativní akcí. Koleduje se po všech městech a vesnicích, dům od domu. V dobách komunistické totality takovýmto aktivitám nebylo přáno. Ideologickým cílem byla hojnost zboží a výrobků, přinést všem lidem přímo „nebe na zemi“. S chudobou se nepočítalo, a tak nebylo místo pro soucit, lásku k bližnímu, pomoc lidem v nouzi ba ani pro víru a Boha. Chudobu měla na věky odstranit proletářská revoluce a diktatura proletariátu. Následující vývoj a čas poukázal na neuskutečnitelnost těchto vizí falešných proroků. Koledovat se u nás proto začalo až v roce 2001 a na výzvu v kostele v Českém Těšíně se přihlásilo prvních 19 dobrovolníků. Veřejnost byla málo informovaná, řada dveří zůstala zavřená, někteří nás považovali za jehovisty a nezřídká jsme byli i hrubě odmítnutí. Přes uvedené těžkosti se tehdy vybralo 135,5 tisíce Kč. V letošním roce se nám podařilo sestavit již 41 skupinek, z toho farních bylo 24 a charitních 17. Dohromady jsme vykoledovali bezmála 336 tisíc, čili na skupinku téměř 8 200 Kč. Ještě lepšího výsledku jsme však dosáhli loni, kdy 48 skupinek vykoledovalo cca o 30 tisíc korun více. Zvláštní poděkování si zaslouží vedoucí skupinek, kteří letos koledovali víckrát než desetkrát - paní Jana Antošová, Jana Branná, Vladimíra Cichá, Marie Kantorová, Marie Konieczná, Šárka Ledvoňová, Uršula Mendreková, Brigita Podžorná a pánové Marián Carbola, Boleslav Faja, Martin Jelínek, Vladimír Matuška, Martin Sikora a Petr Stredanský.

Účelem Tříkrálového koledování není jen finanční sbírka na pokrytí různých charitativních projektů, ale také vedení veřejnosti k solidaritě s chudými a potřebnými, žijícími kolem nás. Vždy budou na jedné straně lidé úspěšní a na druhé neúspěšní smolaři. Při svém pozemském putování se jednou Ježíš setkal s Máří Magdalenou a tehdy řekl svým učedníkům, a toto platí pro nás všechny dodnes, že chudé budeme mít stále kolem sebe, což je výzva a úkol pro všechny křesťany a lidi dobré vůle k většímu nasazení v charitativních aktivitách. Najdou se k této službě u nás další obětaví dobrovolníci z řad dětí a dospělých, tatínků či maminek? Stále je nás pro tuto službu málo.

Útvar terénní péče

Útvar terénní péče, který zahrnuje pečovatelskou službu i osobní asistenci, v současnosti poskytuje své služby 57 klientům ve městě Český Těšín a jeho okolí, dále v obcích Těrlicko, Soběšovice, Chotěbuz a Ropice. Doplnkovou službou je také půjčovna kompenzačních a zdravotních pomůcek.

Když se ohlédneme do historie vzniku pečovatelské služby v Charitě Český Těšín, setkáme se s úsměvnými historkami a zajímavostmi, které nám sdělila pracovnice, která si to vše pamatuje, neboť zda pracuje od úplného začátku vzniku pečovatelské služby.

CHPS vznikla asi před 15 lety, a to nejprve v Hnojníku, zakrátko nato se začala provozovat i v Českém Těšíně. A protože každá služba se v průběhu času mění a vyvíjí, nejinak tomu bylo i tady. Pracovaly zde tehdy 2 pečovatelky, které však v domácnosti prvních klientů plnily spíše funkci uklízeček. Mottem bylo „dělat vše, co si přejí klienti“, a tak bylo i zvyklostí, že se klientům doma vařilo a třeba i peklo cukroví.

Později se začaly klientům CHPS rozvážet obědy, na tom by ani tak nic zajímavého nebylo, až na to, že tehdy pracovnice neměly k dispozici služební automobil. Nejprve se chodilo všude pěšky a obědy se donášely. Poté měly pracovnice k dispozici kola, a tak při představě pečovatelky, která jede s plnými taškami obědů na kole, třeba v dešti nebo v zimě ve sněhu je více než úsměvná. Právě ta pracovnice, která zde dodnes pracuje, říká: „*kolikrát se stalo, že ve vchodě, kde bydlel klient, mi někdo na kole schválně vyfoukl nebo píchl duši, a co jsem měla dělat, mobily tenkrát nebyly, tak jsem šla pěšky přes celé město a v duchu si říkala, že si asi budu hledat jinou práci. Jednou jsem jela ke klientovi a vezla jsem mu na kole nákup (10 piv) - taška se mi zamotala do kola a já přeletěla přes řídítka, byla jsem ráda, že jsem to přežila.*“

Těch historek by se jistě našlo více, a tak je možná dobré občas zavzpomínat, jakým způsobem se poskytovala služba tenkrát a jak se poskytuje dnes, když máme k dispozici služební automobily i mobily, které nám naši práci usnadňují.

Marie Kijonková

Charitní pečovatelská služba

Charitní pečovatelská služba je určena lidem, kteří mají sníženou soběstačnost z důvodu věku, onemocnění nebo zdravotního postižení, a jejichž situace vyžaduje pomoc jiné osoby. Charitní pečovatelská služba poskytuje pomoc při zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu, pomoc při osobní hygieně nebo poskytnutí podmínek pro osobní hygienu, pomoc při zajištění chodu domácnosti, zprostředkování kontaktu se společenským prostředím.

Charitní asistence

Charitní asistence pomáhá lidem, kteří se o sebe nemohou sami plně postarat, tak aby bylo zamezeno jejich sociální a jiné izolaci a zároveň mohli zůstat co ve svém přirozeném prostředí. Charitní asistence nabízí pomoc při zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu, pomoc při osobní hygieně, pomoc při zajištění stravy, pomoc při zajištění chodu domácnosti, výchovné, vzdělávací a aktivizační činnosti, zprostředkování kontaktu se společenským prostředím

Půjčovna pomůcek

Půjčovna kompenzačních a zdravotních pomůcek je službou, která napomáhá lidem se sníženou soběstačností a jejich rodinám zvládat jejich nelehkou situaci a setrvávat v domácím prostředí.

Rozhovor Marií Kijonkovou, DiS. – vedoucí Útvaru terénní péče

V Charitě Český Těšín nepracujete dlouho, jak jste se k nám dostala?

V podstatě náhodou. Hledala jsem si přivýdělek při mateřské dovolené a kolegyně mi řekla, že u vás v Charitě hledají vedoucí pro terénní služby. Jelikož jsem s vedoucí pozicí už měla zkušenost, tak jsem to zkusila a vyšlo to.

Vedete terénní služby sociální péče, je to velký rozdíl oproti oblast sociální prevence, v níž jste působila předtím? Co Vás nejvíce překvapilo, kladně či záporně?

I když je to jiná služba, tak co se týče práce vedoucího v kanceláři, moc se to neliší (standarty, papírování, statistiky atd.). Velký rozdíl ale vnímám v cílové skupině – klientele, kterou tvoří senioři, kteří jsou za naše služby opravdu vděční a v podstatě v některých případech jsme jediná, kteří jsou s nimi v kontaktu.

pokračování na straně 11

pokračování ze strany 10

Největší cílovou skupinou Vašich služeb jsou senioři – s těmi jste předtím nepracovala? Jak se Vám povedlo se seniory navázat kontakt?

Se seniory jsem nikdy předtím nepracovala a vůbec jsem nevěděla, jak mi to půjde, ale oni jsou hrozně přívětiví a milí, tedy alespoň ti, se kterými jsem se doposud setkala.

Jaký jste měla v dětství Váš vztah k prarodičům (seniorům obecně) v dětství?

Jako malá jsem ráda jezdila k babičce, protože měla zahrádku, psa, a jiné zvířectvo, takže pro mě jako pro „dítě z paneláku“ to bylo vždy hodně dobrodružné, dalo se tam podnikat spoustu věcí. Myslím, že stáří jsem vnímala a vnímám jako přirozenou součást života a někteří staří lidé si často prožili to, o čem my nemáme ani potuchy. Velice obdivuji ty, kteří se i přes tyto traumatické zážitky (válka, koncentrační tábor) umějí na svět usmívat.

Jaké bylo Vaše vysněné povolání – v dětství, na škole?

Já nevím, asi jsem nikdy žádné takové neměla, vlastně jednu dobu jsem chtěla být veterinářka.

Co jste naopak nikdy dělat nechtěla?

Nějakou hodně stereotypní práci.

Co Vás na Vaší práci baví nejvíc a co naopak nejméně?

Na mojí práci mě baví její rozmanitost, tzn., že poskytujeme služby jak seniorům, kteří jsou ještě samostatní, tak těm, co už se bez pečující osoby neobejdou, dále asistenci, která je zase potřebná pro rodinné příslušníky, když si chtějí odpočinout nebo něco zařídit no a v půjčovně kompenzačních pomůcek, tam se setkávám opravdu mnohdy se zajímavými osudy lidí. Nejméně mě na práci baví to papírování, ale bohužel bez toho to nejde, moje práce mě naplňuje a to je to hlavní.

Jaký je Váš pracovní sen?

No to je zajímavá otázka, asi jsem spokojená s tím co mám, nikde to není ideální a sen o dokonalé práci s dokonalými lidmi snít nechci. Spíše bych si přála, vzhledem k tomu, co se v České republice v sociálních službách nyní děje, (myslím tím neustále zkracované dotace, nedostatek financí na provoz již zaběhnutých a potřebných institucí, boj o zachování některých služeb) aby se vzniklá situace nějak dlouhodobě stabilizovala a stát tyto služby podporoval.

Za rozhovor poděkoval Martin Hořínek

Historický velikonoční jarmark

5. 4. 2012 Masarykovo náměstí, Karviná Fryštát

Velikonoční jarmark s tradičními výrobky lidových řemeslníků a ukázkami lidových řemesel. Kejkliř, žonglér, pletení karabáčů, živá zvířátka, kraslice, pouliční divadlo, hudba, soutěže a hry s velikonoční tematikou pro malé i velké. Prodejní stánky s velikonočním zbožím.

Světáci

24. 4. 2012 v 19.00 hodin - velký sál MěDK Karviná

Vstupné: 265,- 245,- 215,- Kč, předprodej bude zahájen 24. března 2012 v pokladně MěDK Karviná.

Divadelní zpracování známé filmové komedie Vratislava Blažka a Zdeňka Podskalského s písněmi Evžena Illína a Vlastimila Hály z roku 1969.

Účinkuje Divadelní společnost HÁTA (Mahulena Bočanová, Adéla Gondíková, Vlasta Žehrová, Olga Želenská, Monika Absolonová, Ivana Andrllová, Dalibor Gondík, Martin Zounar, Zbyšek Pantůček, Aleš Háma, Filip Tomsa, a další)

Režie: Lumír Olšovský

Velikonoční koncert Felixe Slováčka a Borise Krajného

5. 4. 2012, 18:00 hod., KaSS "Střelnice"

Vstupné: 220 Kč

Sto dětí mi říká brácho

Rok dobrovolníkem na indickém venkově

Karel Dvořák a Marie Dvořáková

Jaký je život v hliněné chýši s osmi sourozenci a miskou rýže třikrát denně? Proč se indický puberták nesmí zamilovat? Kde se dospělí lidé podepisují otiskem prstů? Poutavé vyprávění manželů Dvořákových o jejich dobrovolné službě ve venkovské škole pro chudé děti, v jedné z nejzaostalejších oblastí Indie. Příběh z míst, kam vás žádná cestovka nevezme.

Filipka

Začalo nám jaro a s ním i hezké počasí, a to je důvod vyrazit do přírody. Začneme zlehka, výletem na horskou chatu Filipka. Vrchol Filipka (761 m n. m.) se zvedá severním směrem od města Jablunkov v pohoří nazývaném Slezské Beskydy. Na vrcholku Filipky je umístěn hraniční kámen rozdělující katastrální území obcí Návsí, Hrádek a Nýdek. Nedaleko tohoto kamene bylo vybudováno zastřešené odpočinkové místo. Na vrcholku kopce se nachází křižovatka tří turistických tras

a cyklostezky. Na jihozápadním úbočí vrcholku bylo vyhlášeno chráněné území, a to přírodní památka Filipka, která chrání stoletý jalovcový porost. Jak se na Filipku dostaneme: Nejlépe vlakem, směr Český Těšín - Hrádek. Tam vystoupíme a pustíme se po žluté značce směrem nahoru. Cesta není příliš náročná, je dlouhá asi 4,5 km, vede krásnou přírodou s výhledem do kraje. Na chatě se můžete občerstvit, a pokud nechcete jít stejnou cestou zpět, můžete se vydat po zelené značce na opačnou stranu, a to směr Návsí. Je to přibližně stejně dlouhá trasa. Věřím, že se Vám první jarní výlet bude líbit.

Filipka (přírodní památka)

Přírodní památka Filipka se rozkládá na jihozápadní straně vrcholku Filipka (761 m n. m.), jež se zvedá severovýchodně nad obcí Návsí. Tato lokalita byla vyhlášena přírodní památkou v roce 1990, zaujímá rozlohu 1,11 ha a nachází se v nadmořské výšce 662 - 696 m. Přírodní památka Filipka je pastvina, na které najdeme různě staré rostliny jalovce obecného. Záplavu jalovce na několika místech střídají skupiny smrků, bez černý, jasan ztepilý, hloh a slivoň trnitá. V bylinném podrostu se daří různým druhům ohrožených rostlin. V oblasti přírodní památky je možné při troše štěstí spatřit ptáka batolce duhového či na sluníčku se vyhřívací zmiji obecnou.

Krajové recepty na Velikonoce

Velikonoční šoldra

Potřebujeme:

1 kg polohrubé mouky, 2 kostky droždí, lžička soli, 5 dkg cukru, 1,5 dcl oleje, 1 l uzené polévky bez tuku, 1 kostka 100% tuku Lukana, kabanos, zapékačí klobása, uzené maso

Jak na to:

Den před pečením si uvaříme uzené maso, polévku necháme zchladit a sebereme z ní tuk. Droždí necháme vykynout ve vlažné polévce s cukrem a troškou mouky. Vykynuté droždí vlijeme do mouky, přidáme sůl, olej a těsto necháme kynout. Pak ho rozdělíme na 2 půlky a každou rozválíme. Na každou půlku nastrouháme 1 Lukany, těsto přeložíme a znovu rozválíme. Vyválenou půlku těsta dáme do vymazaného a vysypaného pekáče a pokryjeme nakrájeným uzeným, zapékačími klobáskami a kabanosem. Přikryjeme druhou půlkou rozváleného těsta, na kterou si nastrouháme druhou půlku Lukany, opět přeložíme a znovu rozválíme. Necháme ještě chvíli kynout, pak potřeme vajíčkem a dáme péct.

Tvarožník

Potřebujeme:

Spodní těsto:	Náplň:	Vrchní těsto:
1 celé vejce	1 kg tvarohu	3 žloutky
10 dkg Hery	2 žloutky	20 dkg moučkového cukru
10 dkg moučkového cukru	rozinky	7 dkg oleje
4 lžíce studené vody	1 vanilkový cukr	3 lžíce studené vody
2 lžíce kakaa	citrónová kůra	1 prášku do pečiva
30 dkg polohrubé mouky	20 dkg mletého cukru	25 dkg polohrubé mouky
1 prášek do pečiva	1 vanilkový pudink - uvařit	sníh z 5 bílků

Jak na to:

Vejce s Herou a cukrem utřeme. Pak přidáme zbytek surovin. Těsto roztáhneme stěrkou na vysoký plech, který jsme předtím vymazali a vysypali moukou. Pozor těsto je hodně tuhé, špatně se roztahuje. Na připravené těsto dáme náplň. Tvaroh utřeme se žloutky, cukrem a citrónovou kůrou. Pak přidáme rozinky a vychladlý uvařený pudink. Rozetřeme na spodní tmavé těsto. Žloutky utřeme s cukrem do pěny, pak přidáme olej, vodu, sníh z bílků. Nakonec lehce zamícháme mouku s práškem do pečiva. Pečeme pozvolna v předehřáté troubě, aby se propeklo i spodní těsto.

Z paměti naší klientky paní Anny Skarabellové

Dokončení vyprávění jedné z našich nejstarších klientek, paní Anny Skarabellové o jejích životních osudech.

Teta Anně dala peníze a koupila jí jízdenku do Krakova. Ve vlaku jela ze strachu celou dobu na WC. V Krakově se dostala do kláštera řádových sester, a protože jim nechtěla být na obtíž, našla si práci v trafice a snažila se dostat co nejdříve domů. Nešlo to hned, protože v té době nějaký student zastřelil vysokého německého důstojníka a město bylo přísně hlídáno. Na ulici se nesmělo večer vycházet po policejní, deváté hodině. Nakonec se jí však podařilo za podpory druhých vyjet vlakem směrem na Makov a ve skupince asi 10 lidí, s pomocí převaděče s vycvičeným psem se dostali přes hory, aniž by narazili na vojenskou hlídku. Při přesunu museli cestou dodržovat přísná pravidla a jít ve dvojicích, aby nebyli vyzrazeni. Autobusem se potom dostala do Bialska Bialej a odtud chtěla pokračovat směrem na Těšín, domů do Górk. Bialsko dobře znala, avšak město jí teď připadalo cizí, nepotkala tady ani žádného známého. Vešla do jednoho velkého obchodu, nikdo jí však předem neupozornil, že se musí zdravít „heil Hitler“ – to se dozvěděla až doma. Pozdravila tedy „dzien dobry“ a v obchodě zavládlo mrtvolné ticho, oči všech na ni ustrašeně zíraly – vyšla tedy co nejrychleji zmatená ven. Vlaky na Těšín jezdily za války ráno a večer, musela tedy jet až večerním spojem, proto čekala na nádraží. Vystoupila z vlaku a chtěla zastavit nějaké auto do Górk. Jeli však kolem esesáci s hákovými kříži na čepici, a proto se rychle stáhla na kraj cesty, aby ji neviděli. Zastavila až další nákladní auto s potravinami, které jí svezlo domů do Górk. Když vstoupila do domu, uviděla v kuchyni sestru, která pracovala. Ta ji vůbec nepoznala, a proto se jí Anna musela dát poznat. Překvapená sestra rychle zavolala matku a proběhlo vřelé přivítání, plné slz a dojetí. Doma byli přesvědčeni, že Anna už nežije. Přišli příbuzní a známí a otec hrál na harmoniku. Anna však nesnesla veselí a zábavu mezi lidmi. Byla schovaná ve vedlejším pokojíku. Po té hrůze, kterou prožila, si připadala jako divoké zvíře. Později Anně pomohli příbuzní najít práci v kuchyni, na železničním nádraží v Západním Těšíně.

Za války neexistovaly hranice mezi českým a polským Těšínem. Město Těšín mělo dvě nádraží: východní (polské) a západní (české).

Anna zpočátku dva týdny jen škrábala brambory ve sklepě, aby jí nikdo neviděl, do té doby, než jí vyřídili pracovní knížku. Potom pracovala jako pomocná síla v kuchyni pod německým vedením. Jedenkrát za týden se vždy vracela pěšky s jednou kuchařkou a číšníkem na den domů. Cesta jim trvala 5 hodin chůze tam a pět hodin zpět, zkratkou přes pole, lesy a kopce. Tak Anna žila téměř až do konce války. Na jaře roku 1945, když se blížila ruská vojska, nasadili Němci Annu do výkopu zákopů v oblasti Bialska. Anna tehdy ke konci války těžce pracovala a kopala zákopy, za dohlížení vojenských pohaněčů, kteří lidi surově byli při sebemenším odpočinku při práci. Jeden Němec ji praštil do boku a dodnes má postiženou jednu ledvinu. Později Anna pomáhala ošetřovat zraněné a zmrzačené německé vojáky, které přiváželi z fronty od Bialska a pokládali je na podlahu

do bývalé nádražní jídelny. Před koncem války chtěli Němci, aby Anna odešla s nimi, ale ona odmítla.

Území Skoczowa za Těšínem, Bialska Bialej, Wisly, Krakowa, Katowic bylo územím střetu mezi Němci a Rusi. Lidé žijící v této oblasti zde žili na území dlouhodobé fronty a zažívali opakovaně zločiny a nadvládu obou mocností. Velká část polských obyvatel byla poněmčena (podobně jako rodina Anny) a museli sloužit Němcům. Další část Poláků byla vyvražďena, převážně v koncentračních táborech. Avšak za války a po ní zakoušeli zdejší obyvatelé také krutost Rusů, která se projevovala především v zabíjení zajatců. Zdejší obyvatelům pobrali vše, co jim ještě po Němcích zbylo.

Anna si vzpomíná, že jim Sověti bez ostychu vzali vše, co našli v domě a jen díky tomu, že otec prozíravě zakopal před jejich příchodem do země brambory, měli později co jíst. Jednoho souseda zastřelili, když jim nechtěl dát krávu. Také si vzpomíná na smutnou událost, kdy se ruský voják zeptal jedné Polky, která měla v náručí dvouleté dítě, kde má otce. Když mu žena odpověděla, že slouží tam u vojáků (u Němců), bez milosti dítě zabil. Dále Anna hovoří o svém bývalém příteli, kterého si později vzala za muže a se kterým měla po válce v Těšíně děti. Za války musel sloužit v německé armádě a život mu zachránila přímluva italských zajatců, které chtěl postřílet německý důstojník při útěku před Rusy a kterého přitom přítel Anny pomohl zneškodnit. Rusi a komunisti ho později chtěli popravit, ale dva zajatci o něm vydali svědectví (podepsali dokument), a tak mu zachránili život. Také Anna musela čelit podezření, které na ni bylo vyřčeno, že byla německou špiónkou v Rusku a musela se hájit, že byla jen ubohou utečenkyní na Ukrajině. Potom ji Rusi často využívali jako tlumočníci.

Vyprávění paní Skarabellové zaznamenal Stanislav Laža .

Trubač Charity Český Těšín, č. 1/12;

vydává Charita Český Těšín, Hrabinská 17, 737 01 Český Těšín, IČ: 6033784,

datum vydání 28. 3. 2012; náklad: 350 ks; evidenční číslo MK ČR E 20242

Redakční rada: Adéla Biedravová, Andrea Branná, Martin Hořínek, Irena Úradníková

Neoznačené příspěvky a fotografie pochází z archívu Charity Český Těšín.

Partnery Charity Český Těšín jsou:

